یادداشت روز

ماجرای «پهپاد شاهد» و «خدای اروند»

۱- روزنامه وال استریت ژورنال، اخیرا در گزارشی نوشته است: «همه به دنبال پهپاد ایرانی شاهد هستند.» این رسانه آمریکایی در ادامه نوشت: «پهپادهای شاهد ساخت ایران به دلیل قیمت پایین، سادگی طراحی، برد بالا و اثربخشی عملیاتی به الگویی برای بسیاری از کشورهای جهان تبدیل شده و اکنون قدرت‌های بزرگ از جمله آمریکا، چین، فرانسه و انگلیس تلاش می‌کنند نمونه‌هایی مشابه را تولید کنند.»

وال استریت ژورنال در این گزارش تاکید کرده است: «ویژگی اصلی این پهپادها هزینه ساخت بسیار پایین است؛ به‌گونه‌ای که هر واحد بین ۳۵ تا ۶۰ هزار دلار قیمت دارد، در حالی که موشک‌های هدایت‌شونده معمولی چندین میلیون دلار هزینه دارند.»

این روزنامه آمریکایی در ادامه نوشت: «شرکت‌هایی در آمریکا و اروپا همچون SpektreWorks و Griffon Aerospace در حال توسعه پهپادهای کم‌هزینه با الهام از شاهد هستند. نمونه‌هایی مانند پهپاد «Lucas» در آمریکا نیز با تمرکز بر مقرون‌به‌صرفه بودن ساخته شده‌اند، اما همچنان فاصله چشمگیری با شاهد از نظر قیمت و کارایی دارند.»

وال استریت ژورنال در پایان تاکید کرد که «شاهد نه‌تنها یک سلاح ایرانی است، بلکه به یک الگوی جهانی برای جنگ آینده بدل شده است.»

۲- یک سؤال: آیا اکنون غرب صرفا نگران پیشتازی پهپادهای ایرانی است؟ یا نگران الگویی است که پشت آن نهفته است؟ حقیقت آن است که «شاهد» برای دشمن، فقط یک هواگرد نیست؛ نماد یک مسیر است؛ از تحریم تا توانمندی.

روزی بود که حتی سیم خاردار هم برای ایران تحریم بود. کشوری که در سال‌های دفاع مقدس، فشنگ نداشت، امروز صادرکننده پهپاد، موشک نقطه‌زن و فناوری بومی نظامی است. این یعنی نه فقط پیشرفت، که یک تغییر ویژه در هندسه قدرت رخ داده است.

دشمنان پیش از این بارها تقلا کردند تا موفقیت‌های ایران را به کپی‌کاری یا مهندسی معکوس تقلیل دهند، اما سؤال ساده این است: اگر رسیدن به شاهد با مهندسی معکوس ممکن بود، چرا خودتان هنوز گرفتار نمونه‌های ناقص و گران‌قیمت هستید؟ پاسخ در یک واژه است: ایمان.

۱۸ خرداد ۹۸، «برایان هوک» نماینده ویژه امور ایران در وزارت خارجه آمریکا در پیامی ویدئویی با وارونه نشان دادن واقعیّت‌ها در ادعایی مضحک گفت: «دستاوردهای موشکی ایران فتوشاپ است»! «هوک» ۱۲ روز بعد، با تبدیل شدن پهپاد ۲۲۰ میلیون دلاری آمریکایی(گلوبال‌هاوک) به یک آهن پاره توسط موشک ایرانی، پاسخ را دریافت کرد.

۳- تفاوت ایران با غرب در این نیست که ما «مهندس» بهتری داریم، بلکه در این است که ما «باور» داریم. باور به اینکه می‌توان در دل تحریم، در دل جنگ و در دل محدودیت‌ها، چیزی ساخت که دشمن را به اعتراف بکشاند.

درک اهمیت پهپاد «شاهد» فقط با تحلیل ویژگی‌های فنی آن ممکن نیست؛ چرا که این پهپاد، صرفاً یک ابزار نیست، بلکه برهم‌زننده یک نظم تحمیلی جهانی است. شاهد نماد پایان انحصار فناوری در دنیای امروز است؛ جهانی که در آن قدرت‌های بزرگ تلاش می‌کردند ابزارهای نبرد را فقط در اختیار خود نگه دارند. اما ایران، برخلاف فرمول‌های رایج، توانست با اتکا بر ظرفیت‌های درونی، این انحصار را بشکند.

تا دیروز، پهپادهای پیشرفته، صرفاً در انحصار چند کشور خاص بود و دیگران فقط هدف بودند. اما اکنون این معادله دگرگون شده است. شاهد و پهپادهای هم‌خانواده‌اش، جنگ را کم‌هزینه‌تر، متحرک، هوشمند و نامتقارن کرده‌اند. دشمنی که با هزینه میلیاردی پایگاه می‌سازد، اکنون با پرنده‌ای چند ده هزار دلاری، دچار فلج راهبردی می‌شود. این یعنی پایان دوران سلطه یکجانبه.

۴- برای درک بهتر این «باور»، کافی است به صحنه‌ای از جنگ تحمیلی رجوع کنیم؛ شهید «مرتضی متین‌فر» که نوزده سال داشت - به شهید شوشتری گفت: «امشب از اروند نمی‌توانیم بگذریم. آنجایی که آموزش دیدیم عرض و شدت آب این‌طور نبود. امشب اگر بعثی‌ها ما را نزنند، کوسه‌ها می‌زنند. اگر هیچ‌کدام نزنند، لای سیم خاردار و تله‌های انفجاری گیر می‌کنیم. با محاسبات مادی، امشب نمی‌توانیم از آب رد بشویم. ولی من امشب وارد آب می‌شوم تا به امام در جماران خبر بدهند که «آقا بچه‌ها به عشق شما زدند به خط».

این شهید بزرگوار در ادامه می‌گوید: «دیگر مهم نیست آن طرف خط برسیم یا نرسیم. وظیفه ما وارد آب شدن است، بیرون آمدن دیگر در اختیار و وظیفه ما نیست؛ آن با خداست. خدای آن طرف اروند، خدای این طرف اروند است. اگر کسی این طرف قلبش آرام است و آن طرف می‌ترسد، توحیدش مشکل دارد.»

۵- ایمان همین‌جاست؛ جایی که عقل زمینی عقب می‌کشد، اما دل آسمانی وارد میدان می‌شود. پهپاد «شاهد» فرزند همین مدرسه است؛ مدرسه‌ای که در آن، درس توحید و تکنولوژی با هم آمیخته می‌شود. در حقیقت «شاهد» فقط محصول فناوری نیست. فرزند ترکیب عقل و ایمان است.

همان‌طور که پیش از این نیز ذکر شد، در زمان جنگ تحمیلی، حتی سیم خاردار را هم به ما نمی‌فروختند. اگر کشوری می‌فروخت، کشور ترانزیت‌کننده همراهی نمی‌کرد. اما امروز، ایران از کشور واردکننده، به صادرکننده فناوری نظامی تبدیل شده است.

مقام‌های آمریکایی در دهه ۶۰ تلاش می‌کردند که هیچ کشوری حتی یک فشنگ به ایران نفروشد. اما حالا همان‌ها تلاش می‌کنند تا ایران به کشورهای دیگر سلاح نفروشد. از پهپاد شاهد گرفته تا موشک‌های نقطه‌زن. این یعنی معادله‌ای کاملاً معکوس شده؛ این یعنی شکست استراتژیک دشمن.

۶- برای درک موقعیت امروز ایران، به یک روایت عجیب از دوران پهلوی توجه کنید: «کمی پس از خروج ذلت‌بار رضاشاه از ایران، هنوز معلوم نبود چه کسی بر تخت سلطنت بنشیند. سفیر انگلیس در تهران، به نماینده محمدرضا می‌گوید: «طبق اطلاعات ما، محمدرضا به رادیو برلین گوش می‌دهد و پیشرفت‌های آلمان را دنبال می‌کند. بنابراین مورد اعتماد ما نیست.» محمدرضا که این را می‌شنود، فوری گوش دادن به رادیو برلین را کنار می‌گذارد. چندی بعد، سفیر انگلیس می‌گوید: «حالا دیگر عیبی ندارد؛ می‌شود او را به سلطنت انتخاب کرد.»!

حالا این سطح از حقارت، وابستگی و بی‌هویتی را با وضعیت امروز ایران مقایسه کنید. امروز ایران در دل تحریم و تهدید و جنگ، نقشه میدان‌های آینده را ترسیم می‌کند. این یعنی یک ملتِ برخاسته از تحقیر، اکنون خود را در موقعیت تعیین‌کننده یافته است.

۷- استراتژی دشمن همیشه یک مسیر ثابت دارد: ابتدا انکار، سپس تحقیر، بعد تردیدافکنی و در پایان، اعتراف. امروز وقتی روزنامه آمریکایی صریح می‌نویسد که جهان به دنبال پهپاد ایرانی «شاهد» است، یعنی کار از مرحله انکار و تحقیر و تردیدافکنی گذشته و به مرحله پذیرش و ترس طرف غربی رسیده‌ایم. یعنی «تحریم» کار نکرد، «تحقیر» جواب نداد، و حالا، نوبت «تقلید» شده است.

در جهانی که همه به دنبال ساختن پهپادی مانند «شاهد» هستند، ما نباید از یاد ببریم که آنچه ما را به این نقطه رساند، نه فقط دانش فنی، که فرمول ایمان بود. همان جمله جاودانه شهید متین‌فر که گفت: «وظیفه ما وارد شدن به آب است، بیرون آمدن، با خداست.»

شاهد، پیش از آنکه پرنده‌ای آهنین باشد، شاهدی است بر ایمان یک ملت. ایمانی که به میدان آمد، مهارت شد، فناوری شد، قدرت شد، و امروز الهام‌بخش دنیا شده است.

«الَّذینَ قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَد جَمَعوا لَکُم فَاخشَوهُم فَزادَهُم إیمانًا وَ قالوا حَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَکیلُ»؛ اینها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم [= لشکر دشمن] برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند؛ از آنها بترسید!» اما این سخن، بر ایمانشان افزود؛ و گفتند: «خدا ما را کافی است؛ و او بهترین حامی ماست. (سوره مبارکه آل‌عمران، آیه ۱۷۳)

۸- نکته مهم دیگر این است که موفقیت پهپادهای ایرانی را باید در چارچوب راهبرد بومی‌سازی درک کرد. ایران هیچ‌گاه اجازه نیافت که وارد زنجیره تامین غرب شود؛ اما همین تحریم، بستری شد برای تکثیر خلاقیت‌های بومی. امروز دیگر سؤال این نیست که «ایران چگونه پهپاد می‌سازد؟» بلکه سؤال واقعی این است: «چرا دیگران با وجود دسترسی به منابع وسیع، هنوز نتوانسته‌اند نسخه‌ای مشابه بسازند؟» پاسخ روشن است: بومی‌سازی تنها کپی کردن سخت‌افزار نیست؛ بلکه خلق زیرساخت نرم‌افزاری، انسانی و راهبردی است که محصول آن یک سامانه منحصربه‌فرد می‌شود.

۹- در نهایت، «شاهد» فقط یک مدل پهپادی نیست، بلکه یک «اسم رمز» است. همان ملتی که روزی حتی اجازه واردات سیم خاردار نداشت، امروز در لیست صادرکنندگان سلاح قرار گرفته است. این یعنی تحریم، نه‌تنها ایران را متوقف نکرد، بلکه به زایش یک مکتب جدید از قدرت انجامید. مکتبی که نه در آزمایشگاه‌های تسلیحاتی غرب، که در میدان باور و مجاهدت جوانان ایرانی متولد شد.

۱۰- اکنون زمان آن است که همگی ما و به‌خصوص اعضای محترم دولت و بدنه اجرائی کشور، با تلاش و همتی مضاعف، این الگوی موفق را در دیگر عرصه‌ها و از جمله عرصه مهم اقتصادی و همچنین عرصه فرهنگی تکثیر کنند.

در شرایط فعلی، لازم و ضروری است که رئیس‌جمهور محترم و اعضای دولت چهاردهم، نسخه خسارت‌بار و بی‌حاصل غربگرایان را برای همیشه کنار بزنند. نسخه‌ای که با ظاهری فریبنده تحت عنوان «مذاکره» و باطنی خطرناک تحت عنوان «باج‌دهی و امتیازدهی یکطرفه به آمریکا» در پی لگدمال کردن منافع ملی و عزت مردم ایران است. آقای پزشکیان، به «کاسبان تحریم» اجازه ندهید که نسخه معیوب و خسارت‌بار خود را به دولت تحمیل کنند.

مسعود اکبری

عراقچی:

ایران هرگز درخصوص حاکمیت حقوق یا امنیت خود سازش نخواهد کرد

وزیر امور خارجه در یادداشتی که در روزنامه «جاکارتا پست» اندونزی منتشر شده است، اقدام سه کشور اروپایی عضو برجام شامل بریتانیا، فرانسه و آلمان در فعال‌سازی سازوکار اسنپ‌بک را فاقد وجاهت قانونی و سیاسی دانست و آن را تهدیدی جدی برای اعتبار بین‌المللی اروپا و توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ قلمداد کرد.

سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه در یادداشتی در روزنامه «جاکارتا پست» اندونزی نوشت: اقدام تروئیکای اروپایی (بریتانیا، فرانسه و آلمان) در راستای فعال‌سازی سازوکار بازگشت خودکار تحریم‌ها(Snapback)، به وجهه و اعتبار بین‌المللی اروپا صدمات جبران‌ناپذیری وارد خواهد آورد؛ سازوکاری که در راستای مجازات عدم اجرای تعهدات مهم ذیل توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵، که میان ایران، سه کشور اروپایی، آمریکا، چین و روسیه امضا شده بود، طراحی شده است.

وی در ادامه عنوان داشت: همان‌طور که در نامه مشترک سه کشور ایران، چین و روسیه نیز بر آن تأکید شده است، اقدام سه کشور اروپایی در زمینه فعال‌سازی سازوکار اسنپ‌بک فاقد مبنای حقوقی و قانونی بوده و از نظر سیاسی نیز مخرب تلقی می‌شود. کشورهایی که به تعهدات خود عمل نمی‌کنند، حق ندارند از مزایای توافقی بهره‌مند شوند که خود آن را تضعیف کرده‌اند. هیچ اقدامی نمی‌تواند توالی رویدادهایی را که منجر به اتخاذ اقدامات قانونی جبرانی از سوی ایران ذیل توافق هسته‌ای شد، نادیده انگارد.

وزیر امور خارجه همچنین افزود: این آمریکا بود که در سال ۲۰۱۸ با توقف یکجانبه مشارکت خود در برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)، قطعنامه ۲۲۳۱ را نقض نمود، نه ایران؛ اقدام مخربی که با عدم پایبندی تروئیکای اروپایی به تعهدات خود ذیل برجام و همراهی با تحریم‌های غیرقانونی آمریکا کامل شد. حال این سه کشور با ادعای رد مذاکرات از سوی ایران، خواستار بازگشت تحریم‌های سازمان ملل شده‌اند؛ کشورهایی که ضمن حمایت از حملات نظامی غیرقانونی آمریکا در ژوئن ۲۰۲۵ به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، که تحت حمایت قوانین بین‌المللی قرار دارند، نقش خود را در تسهیل زیاده‌خواهی‌های واشنگتن بیش از پیش برجسته نموده‌اند؛ حملاتی که در آستانه دور ششم مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا صورت پذیرفت.

عراقچی با اشاره به پیامدهای مخرب این اقدام اروپا ادامه داد: تروئیکای اروپایی با آغاز این بازی، پیامدهای منفی فراوانی را متوجه اعتبار و جایگاه بین‌المللی اروپا نموده است. در این بازی، سه کشور اروپایی نه‌تنها پیروز میدان نخواهند بود، بلکه از روندهای دیپلماتیک آتی نیز کنار گذاشته خواهند شد. اگر این فرصت کوتاه برای تغییر مسیر از دست برود، پیامدهای گسترده مخربی متوجه منطقه غرب آسیا و نظام بین‌الملل خواهد شد؛ پیامدهایی که ضمن تضعیف تمامیت و اعتبار توافقات بین‌المللی، بنیان‌های امنیت جمعی را متزلزل خواهد نمود.

وی در بخشی دیگر خاطرنشان کرد: جمهوری اسلامی ایران همواره با نهایت خویشتن‌داری، تعهد پایدار خود نسبت به حل‌وفصل موضوعات مرتبط با فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای از طریق دیپلماسی و مذاکره و دستیابی به توافقی جدید و عادلانه را به جهانیان نشان داده است؛ توافقی که ضمن احترام به حاکمیت ملی کشور و حقوق ملت ایران ذیل پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، تمامی نگرانی‌های متقابل، از جمله تحریم‌های ظالمانه‌ای که معیشت و رفاه ملت ایران را هدف قرار داده‌اند، مورد رسیدگی قرار دهد.

ایران بر استیفای حقوق مسلم خود بر استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای طبق معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) پایدار است

وزیر امور خارجه در ادامه نیز عنوان کرد: ایران، علی‌رغم قرار گرفتن در معرض حملات غیرقانونی و جنایت‌کارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا، همچنان بر استیفای حقوق مسلم خود مبتنی بر استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای طبق معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) پایدار بوده و در عین حال، آمادگی خود برای مشارکت در گفت‌وگوهای سازنده و معنادار در این خصوص را اعلام نموده است.

عراقچی در ادامه نوشت: جمهوری اسلامی ایران در آخرین اقدام، در تاریخ ۹ سپتامبر ۲۰۲۵ توافق جدیدی را با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی امضا نمود؛ توافقی که با تلاش‌های میانجی‌گرایانه مصر صورت پذیرفت. توافق اخیر ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، برگی دیگر در دفتر تلاش‌های دیپلماتیک ایران در راستای حل‌وفصل موضوعات مرتبط با فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای محسوب می‌شود؛ توافقی که ضمن احترام به حاکمیت ملی و تضمین حقوق مسلم ایران، همکاری با آژانس را ذیل یک چارچوب توافق‌شده حفظ می‌نماید.

وزیر امور خارجه همچنین تصریح کرد: ایران هرگز درخصوص حاکمیت، حقوق یا امنیت خود سازش نخواهد کرد. بنابراین، این توافق با تبعیت از قانون «الزام دولت به تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» مصوب مجلس شورای اسلامی و در چارچوب شورای عالی امنیت ملی ایران عملیاتی خواهد شد و تا زمانی اعتبار دارد که هیچ اقدام خصمانه‌ای علیه ایران، از جمله بازگرداندن قطعنامه‌های لغوشده شورای امنیت سازمان ملل متحد، صورت نپذیرد؛ در غیر این صورت، جمهوری اسلامی ایران گام‌های عملی را پایان‌یافته تلقی خواهد کرد.

وی در پایان نیز عنوان کرد: حملات اخیر رژیم صهیونیستی اسرائیل به پنج کشور عربی، فلسطین، لبنان، سوریه، قطر و یمن، بار دیگر خوی وحشیانه و متجاوزانه این رژیم را در مسیر دستیابی به رؤیای دیرینه خود یعنی تصرف تمامی سرزمین‌های واقع‌شده میان دو رود نیل و فرات نمایان نمود؛ رؤیایی که در قالب طرح «اسرائیل بزرگ» به‌صورت رسمی و علنی توسط بنیامین نتانیاهو، بزرگ‌ترین جنایتکار جنگی قرن، مطرح شده و حاکمیت دیگر کشورهای اسلامی در منطقه غرب آسیا را با خطر جدی مواجه ساخته است.

بقایی:

نمی‌توان همزمان با مذاکره، میز آن را بمباران کرد

سخنگوی وزارت امور خارجه در واکنش به اتهام‌ها و ادعاهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه ایران در جریان سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل نوشت: ادعای آمریکا درباره تمایل به دیپلماسی چیزی جز فریب و تناقض آشکار نیست؛ نمی‌توان همزمان با مذاکرات دیپلماتیک کشوری را بمباران کرد و سخن از دیپلماسی به میان آورد.

به گزارش مهر، اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه در شبکه ایکس در واکنش به اتهام‌ها و ادعاهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه ایران در جریان سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل نوشت: وقتی انگشت اتهام ناروا به سوی دیگری دراز می‌کنی، در حقیقت سه انگشت دیگر به سمت خودت نشانه می‌رود؛ اتهام‌زنی ناروا به ایران، هرگز نمی‌تواند همدستی و مشارکت مستقیم آمریکا در نسل‌کشی ادامه‌دار فلسطینیان، تروریسم سازمان‌یافته و تجاوزهای مداوم رژیم اسرائیل علیه کشورهای مختلف را بپوشاند.

افتخار کردن به حمله غیرقانونی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، هرقدر هم که آن را توجیه کنید - در عین اینکه گستاخانه و نفرت‌انگیز است - مسئولیت بین‌المللی دولت آمریکا را به‌خاطر ارتکاب این عمل مجرمانه و تجاوزکارانه سنگین‌تر می‌کند و بیش از پیش کینه‌توزی و دشمنی عمیق حاکمان آن کشور را نسبت به «ملت ایران» آشکار می‌کند.

ادعای آمریکا درباره تمایل به دیپلماسی چیزی جز فریب و تناقض آشکار نیست؛ نمی‌توان همزمان با مذاکرات دیپلماتیک کشوری را بمباران کرد و سخن از دیپلماسی به میان آورد.

خبر ویژه

عصبانیت شبکه صهیونیستی از سخنرانی روشنگرانه آقای پزشکیان

سخنرانی مقتدرانه و روشنگرانه رئیس‌جمهور در مجمع عمومی سازمان، که هماهنگ با بیانات رهبر انقلاب و در محکومیت جنایات اسرائیل و خدعه آمریکا بیان شد، خشم شبکه صهیونیستی اینترنشنال را برانگیخت.

وبسایت این شبکه صهیونیستی ضمن عقده‌گشایی علیه آقای پزشکیان نوشت: مسعود پزشکیان در سخنرانیِ خود در نیویورک تمرکز را نه بر ایران، بلکه بر فلسطین گذاشت و از سیاست‌های جمهوریِ اسلامی دفاع کرد و بحث را اخلاقی کرد؛ مبنی بر اینکه «آنچه بر خود نمی‌پسندی، بر دیگران مپسند.»

همزمان در داخلِ ایران صداهایی از مجلس و دیگر نهادها شنیده می‌شود که بر ضرورتِ بازدارندگیِ هسته‌ای پافشاری دارند؛ تازه‌ترین نمونه، نامه ۷۱ نماینده مجلس است. رهبر جمهوری اسلامی هم گفت مذاکره با آمریکا «بن‌بستِ محض» است و بر ادامه غنی‌سازیِ اورانیوم تأکید کرد.

اینترنشنال بدون این که اشاره به جنایت‌های تحریمی غرب و خیانت «بمباران میز مذاکره» از سوی آمریکا کند، مدعی شد:

سخنانِ [آیت‌الله] خامنه‌ای و سپسِ سخنانِ پزشکیان نشان می‌دهد که اولویت‌های حکومت، بحران‌های معیشتی و نیازهای روزمره مردم نیست و مسائلِ امنیتی و منطقه‌ای است؛ این به معنای تمرکز منابعِ محدودِ کشور بر حوزه‌هایِ نظامی و راهبردی است که در نهایت هزینه آن از جیبِ شهروندان پرداخت می‌شود. رفتارِ رئیس‌جمهور ایران در سازمان ملل نیز تلاشی برای مشروعیت‌بخشیِ بین‌المللی به سیاست‌هایی بود که در تهران توسطِ رهبری تدوین می‌شود.

در سناریوِ بد، اگر جنگِ دیگری صورت بگیرد، بارِ اصلی همواره بر دوشِ کارگران، معلمان، پرستاران و خانواده‌هایِ زیرِ خطِ فقر سنگینی می‌کند. حتی در سناریوِ میانه هم وضعیت زیاد خوب نیست؛ در این سناریو مسیرِ فعلی- یعنی انسدادِ دیپلماسی با هزینه‌هایِ اقتصادیِ قابل‌توجه و نمایش‌هایِ نمایشی در عرصه بین‌المللی ادامه خواهد یافت. و در نهایت، مطلوب‌ترین، اما بعیدترین حالت، بازگشت به رویکردهایِ دیپلماتیکِ مؤثر و تمرکز بر مطالباتِ معیشتیِ مردم است؛ مسیری که تنها در صورتِ تغییرِ جدی در رأسِ هرمِ تصمیم‌گیری یا تحتِ فشارِ گسترده افکارِ عمومی و نخبگان ممکن خواهد شد.

شبکه صهیونیستی در ادامه نوشت: ترکیبِ مواضعِ رهبرِ جمهوریِ اسلامی و سخنانِ پزشکیان در نیویورک تصویری روشن از اولویت‌هایِ امروزِ نظام ارائه می‌دهد: تقابل به‌جای گفت‌وگو، مشروعیت‌سازیِ خارجی به‌جای پاسخ‌گویی به بحران‌هایِ داخلی، و تمرکز بر امنیت به بهایِ معیشت. در نهایت، آنچه در سطحِ کلان به‌عنوانِ «مقاومت» و «بازدارندگی» تبلیغ می‌شود، در زندگیِ روزمره شهروندان به معنیِ محرومیت، ناامنی و فشاری مضاعف است؛ مسیری که نه به رفاه و ثبات، بلکه به تشدیدِ بحران و انزوایِ بیشتر می‌انجامد.

چرا جمهوری اسلامی به‌جای مذاکره، جنگ را انتخاب کرد؟ این پرسشی است که خبرنگار ما در ورودی مقر سازمان ملل از پزشکیان پرسید اما او پاسخ نداد.

نویسنده کودن اینترنشنال به روی خود نیاورده که ایران در تدارک ششمین دور مذاکرات با آمریکا بود که ترامپ و نتانیاهو همدستی کرده و به ایران حمله کردند و گردانندگان امربر اینترنشنال هم برای این اقدام جنایتکارانه و خیانت‌آلود هورا کشیدند؛ با این توهم که ایران در جنگ از پا در می‌آید و کسی از وطن‌فروشان آلت‌دست در اینترنشنال درباره این خیانت‌شان سؤال نمی‌کند!

جروزالم پست: ایران در حال تقویت زرادخانه موشکی خود است

روزنامه صهیونیستی جروزالم پست نوشت: تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد ایران بخش‌هایی از برنامه موشک‌های بالستیک خود را بازسازی می‌کند.

این روزنامه نوشت: اگرچه تمرکز اصلی در جنگ ماه ژوئن میان ایران و اسرائیل بر برنامه هسته‌ای بود، اما حملات موشکی ایران که جان ۳۰ اسرائیلی را گرفت و هزاران نفر را زخمی کرد، بار دیگر خطر این زرادخانه را در مرکز توجه قرار داد. این زرادخانه می‌تواند به تهدیدی جدی برای اسرائیل بدل شود.

مقام‌های اسرائیلی می‌گویند تهران قصد دارد تعداد موشک‌های بالستیک خود را از حدود ۲۵۰۰ فروند به ۸۸۰۰ فروند تا میانه سال ۲۰۲۷ و بیش از ۱۰ هزار فروند تا سال ۲۰۲۸ افزایش دهد. ایران در حال حاضر روی بازسازی تأسیسات تولید سوخت جامد متمرکز شده و به دنبال خرید «میکسرهای سیاره‌ای» از چین است؛ تجهیزاتی که نقشی کلیدی در تولید موشک‌های پیشرفته دارند.

این روزنامه همچنین به نقل از دیوید بارنئا، رئیس موساد، نوشت که روسیه و چین باید ده بار فکر کنند، پیش از آنکه به ایران برای بازسازی توان موشکی کمک کنند.

جروزالم پست در بخش دیگری از گزارش خود به تحرکات هوائی ایران اشاره کرده و نوشت: یک نماینده مجلس در ایران گفته که روسیه تعدادی جنگنده میگ-۲۹ به تهران ارسال کرده است. این هواپیماها می‌توانند در مقابل حملات اسرائیل مقاومت ایجاد کنند. در صورت تحویل جنگنده‌های پیشرفته‌تر سوخو-۳۵ از سوی مسکو، موازنه قدرت می‌تواند علیه اسرائیل چالش‌برانگیزتر شود. چه بازسازی موشک‌های بالستیک و چه دریافت جنگنده‌های روسی می‌تواند تهدید باشد.

عصبانیت پادوی آمریکا از رونق روابط اقتصادی ایران و عراق

رئیس معزول اتاق بازرگانی و از عناصر غربگرا، به فضاسازی علیه شراکت راهبردی میان ایران و عراق پرداخت. این روابط راهبردی دائماً مورد حمله دولت آمریکا و مهره‌های نیابتی آن بوده است.

حسین سلاح‌ورزی که از طریق روابط نادرست به عنوان رئیس هیئت مدیره شرکت بازرگانی پتروشیمی (PCC) منصوب شده، ادعا کرد: عراق سال‌هاست که از جیب مردم ایران ارتزاق کرده؛ از برق و گاز یارانه‌ای گرفته تا بازاری انحصاری برای کالاهایش. امنیتش را هم ایران تضمین کرد و میلیاردها دلار هزینه روی دوش ملت ما نشست.

او می‌افزاید: «بغداد با پرچم «حمایت از تولید داخلی» تعرفه‌های سنگین روی میلگرد بسته؛ همان کالایی که عمده صادرات ایران به عراق را تشکیل می‌داد. یعنی بازار اصلی فولاد ما، ناگهان با یک تصمیم سیاسی بسته شد. این رفتار عراق البته عجیب نیست؛ عجیب ضعف ماست. ما همیشه سخاوتمندانه کمک کرده‌ایم، بی‌آنکه قرارداد محکم، تضمین پایدار یا حتی سهمی مطمئن برای خودمان بگیریم. نتیجه این می‌شود که یارانه ایرانی خرج تقویت صنایع عراقی می‌شود و خود ما از بازار کنار گذاشته می‌شویم. حقیقت ساده است: در اقتصاد سیاست، برادری معنایی ندارد. آنچه تعیین‌کننده است منطق سود و زیان است. عراقی‌ها این را خوب فهمیده‌اند، ما هنوز نه. بغداد هم به ما نشان داد: در دنیای امروز حتی نزدیک‌ترین همسایگان هم منطق سود و زیان را می‌شناسند، جز ما که هنوز در توهم برادری بی‌حساب مانده‌ایم».

این فضاسازی مسموم علیه روابط دوجانبه میان ایران و عراق در حالی است که وی از بزک‌کنندگان اعتماد یکطرفه به آمریکا و غرب در برجام و پسابرجام بوده و دائما با ادبیات شیدایی در این‌باره سخن گفته است.

باید به آقای سلاح‌ورزی گفت که در بغداد هم بعثی‌ها و غربگراهایی مثل شما هستند که دل‌شان برای آمریکا غش برود و همزمان، ایران را طبق منویات آمریکا دشمن‌انگاری بکنند و بخواهند بر سر روابط دوجانبه کارشکنی بکنند. آنها اگر در دولت باشند به اخلال در روابط می‌پردازند و در فضای سیاسی و رسانه‌ای هم ادعا می‌کنند که ایران، عراق را اشغال کرده و در حال غارت است(!) در واقع آنها لبه دوم و عراقی قیچی آمریکا برای از هم گسیختن روابط مهم تهران- بغداد هستند.

متاسفانه غربگرایان اجازه ندارند با عینک منافع ملی به روابط دو کشور همسایه و همکیش نگاه کنند. عینک‌شان و زبان‌شان عاریتی است. وگرنه می‌دانستند که عراق جزو بزرگ‌ترین شرکای تجاری ایران و از مسیرهای مهم دور زدن تحریم‌هاست، علاوه‌بر اینکه امنیت دو کشور به هم گره خورده و ظرفیت‌های چند ده میلیارد دلاری برای رونق مبادلات فراهم است. آنها شما لاف آزادی می‌زنند اما ذاتاً اراده و اختیاری در مقابل منویات آمریکا و غرب ندارند. بنابراین آمریکا از توسعه روابط دو همسایه برادر حرص می‌خورد، آنها هم ناچارند که حرص بخورند!

یادآور می‌شود یکی از راه‌های دور زدن تحریم‌ها و ورود ارز به کشور همین تعامل عراق بوده که آمریکا به شدت دنبال بستن این مسیر است.

عراق، جزو بزرگ‌ترین شرکای فرهنگی، سیاسی، امنیتی و اقتصادی ایران، و عمق راهبردی ماست. مبادله سالانه میلیون‌ها زائر و گردشگر، دور زدن تحریم‌های آمریکا، پشتیبانی جبهه مقاومت منطقه، و تامین ثبات و امنیت از مسیر درست همسایگی، بخشی از دستاوردهای مهم رابطه عمیق میان دو کشور است و این در حالی است که قدرت‌های خبیث غربی در طول دهه‌های متمادی، دو کشور را دشمن درگیر با هم تعریف کرده بودند.

تجارت میان ایران و عراق در سال‌های اخیر در حدود ده میلیارد دلار بوده و این در حالی است که کارشناسان می‌گویند مبادلات تجاری، قابلیت افزایش به ۳۰میلیارد دلار را دارد. عراق پس از چین، دومین شریک تجاری بزرگ ایران است.

روزنامه آمریکایی وال‌استریت‌ژورنال سال گذشته در گزارشی نوشت: «بانک‌های عراقی با سوءاستفاده از یک سیستم مالی طراحی‌شده توسط آمریکا، تحریم‌ها را نقض، و میلیاردها دلار به ایران منتقل کرده‌اند». این، یکی از علل کارشکنی و جنجال غربگدایان علیه روابط تهران- بغداد بوده است.

یادآور می‌شود سلاح‌ورزی به‌خاطر استعلام از مراجع قانونی، فاقد صلاحیت تصدی اتاق بازرگانی تشخیص داده شده و عزل شد. اما مدتی است که به عنوان رئیس هیئت‌مدیره «شرکت بازرگانی پتروشیمی PCC منصوب شده است. اما با این وجود به جای قدرشناسی، در مسیر کارشکنی علیه تجارت مستقل و تنوع خارجی فعالیت می‌کند و در واقع جزو پیاده‌نظام رسانه‌ای غرب برای بستن مسیر دور زدن تحریم‌های آمریکا محسوب می‌شود. او از فعالان فتنه صهیونیستی سال ۱۴۰۱ هم بود و دو ماه قبل پس از اظهارنظر یک استاندار علیه الزام حجاب، به تمجید از وی پرداخت، هرچند که آن استاندار ادعای خود را پس‌گرفت و گفت که سخنانش نادرست منتشر شده است.

هم‌میهن تفاوت فاحش دولت رئیسی و روحانی را نمی‌فهمد؟!

روزنامه هم‌میهن ضمن یک روایت غلط و وارونه پرسید: چرا طی ۱۴ سال گذشته که تحریم‌های شدید شروع شده، ۴ دولت را تجربه کرده‌ایم، تغییر قابل‌توجهی در قدرت ملی ما فراهم نشده است؟

این روزنامه با اشاره به بیانات اخیر رهبر انقلاب، در سرمقاله خود نوشت: این سخنان، پیرامون سه محور و یک نتیجه مهم بود؛ نتیجه‌ای که وضعیت آن سه محور را مشروط به وجود خودش می‌نمود. محور اول انسجام و همبستگی ملی در جریان جنگ ۱۲روزه بود، و این گزاره که آن انسجام همچنان و در هر شرایطی در آینده نیز ادامه خواهد داشت...

محور دوم هم غنی‌سازی است. اینکه ایران عضو NPT است و باید از همه حقوق آن از جمله حق غنی‌سازی بهره‌مند شود، تردیدی وجود ندارد. همچنین این که صنعت غنی‌سازی و اورانیوم غنی‌شده یک صنعت راهبردی و مهم است نیز شک و تردیدی در آن نیست...

محور سوم در نقد رفتار نادرست ایالات‌متحده و متعهد بودن ایران به توافقات خود است، و این که طرف مقابل نتیجه مذاکره را از پیش تعیین کرده‌اند و این یعنی بلاموضوع کردن مذاکره است. طبیعی است که در این مورد هیچ تفاوت نگاه جدی وجود ندارد. گرچه ایران هم می‌تواند شرایط خود را برای مذاکره مستقیم اعلان کند تا توپ در زمین طرف مقابل قرار گیرد.

هم‌میهن در ادامه نوشت: مهم‌ترین نکته، در چند جمله پایانی مقام رهبری بود که مسئله اصلی ما است. آنجا که متذکر شدند تنها راه علاج و پیشرفت کشور قوی‌شدن در همه ابعاد نظامی، علمی، دولتی، ساختاری و سازمانی است و در ادامه افزودند: افراد هوشمند و صاحب‌نظران دلسوز باید راه‌های تقویت کشور را پیدا و دنبال کنند. چراکه در صورت قوی شدن [ایران]، طرف مقابل دیگر حتی تهدید هم نمی‌کند.

در واقع این گزاره‌ها جدی و محوری‌تر است. پرسش این است که